

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง “ผลการบังคับใช้ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในเขตเทศบาลตำบลปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาคือ

1. เพื่อศึกษาผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551

ในเขตเทศบาลตำบลปาย

2. เพื่อศึกษามาตรการและพฤติกรรมการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตเทศบาลตำบลปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

3. เพื่อศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปาย เกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551

4. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในเขตเทศบาลตำบลปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

การศึกษานี้ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยไว้ 2 ประการคือ

1. พฤติกรรมการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความสัมพันธ์กับผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในเขตเทศบาลตำบลปาย

2. ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปาย มีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในระดับน้อย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรปาย จำนวน 72 คน ประชากรผู้ประกอบการประเภทต่างๆ ได้แก่ ผู้ประกอบการร้านอาหารในเขตเทศบาลตำบลปาย มีจำนวน 66 ร้าน และผู้ประกอบการโรงแรม รีสอร์ท และเกสเฮาส์ในเขตเทศบาลตำบลปาย มีจำนวน 96 รวม 162 แห่ง จำนวน 358 ราย ตลอดจนศึกษาข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามชนิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบตามระดับความคิดเห็น จากนั้นรวบรวมข้อมูลทั้งหมดแล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้อธิบายข้อมูลพื้นฐานทั่วไป โดยนำเสนอข้อมูลเป็นตาราง ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard

Deviation) รวมถึงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงเส้นของเพียร์สัน (Correlation, Pearson, Product Moment Coefficient, r) ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

เจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุระหว่าง 36-40 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี อยู่ในตำแหน่งผู้บังคับหมู่ และอยู่ในสายงานปกครองป้องกัน ส่วนใหญ่ยังไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

กลุ่มผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปายที่ทำการศึกษ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 36-40 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นผู้ประกอบการ เจ้าของสถานบริการหรือร้านจำหน่ายเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์และส่วนใหญ่เคยดื่มสุรา เบียร์ หรือเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ และเคยเที่ยวในสถานบริการ

1. การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในเขตเทศบาลตำบลปาย

จากการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกราย และผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปาย ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในเขตเทศบาลตำบลปาย ว่าสามารถบรรลุผลตามเป้าหมายและเจตนารมณ์ของกฎหมายบรรลุผลสมควร (ตารางที่ 4.11 และตารางที่ 4.23) โดยสามารถอธิบายรายละเอียดแต่ละประเด็นได้ดังต่อไปนี้

1) มาตรการกฎหมายเพื่อลดอุบัติเหตุ พบว่า สามารถบังคับใช้กฎหมายและมาตรการต่าง ๆ ได้ผลพอสมควรในทุกเรื่อง โดยสามารถทำให้ ผู้ขับขี่ไม่ดื่มปายทะเบียนหรือดื่มปายทะเบียนที่ผิดกฎหมายในเขตเทศบาลตำบลปายลดลง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ตารางที่ 4.7 และตารางที่ 4.19)

2) มาตรการการเพิ่มภาษี พบว่า สามารถบังคับใช้กฎหมายและมาตรการต่าง ๆ ได้ผลพอสมควรในทุกเรื่อง โดย สามารถควบคุมและลดอุบัติเหตุจากการเมาสุราในเขตเทศบาลตำบลปายลงได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ตารางที่ 4.8 และตารางที่ 4.20)

3) ด้านการออกมาตรการควบคุมการเข้าถึงและหาซื้อ พบว่าสามารถบังคับใช้กฎหมายและมาตรการต่าง ๆ ได้ผลพอสมควร ในทุกเรื่อง โดยไม่มีการจำหน่ายและดื่มเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ในเขตปลอดการจำหน่ายและดื่มเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ เช่น สถานศึกษา ศาสนสถาน ร้านสะดวกซื้อในปั้มน้ำมันสถานที่ราชการและสวนสาธารณะต่างๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ตารางที่ 4.9 และตารางที่ 4.21)

4) ด้านมาตรการโฆษณา พบว่า สามารถบังคับใช้กฎหมายและมาตรการ ต่าง ๆ ได้ผลพอสมควร ในทุกเรื่อง ยกเว้น มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบ ลด แลก แจก แถม ที่ มีการใช้ค่อนข้างน้อย ส่วนการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ไม่มีฉลากคำเตือน ที่ชัดเจน ใน เขตเทศบาลตำบลปาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ตารางที่ 4.10 และตารางที่ 4.22)

ผลการบังคับใช้กฎหมายและมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเจ้าหน้าที่ ตำรวจจรปาย และผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปายทุก มาตรการบรรลุผลตามเป้าหมายและเจตนารมณ์ของกฎหมาย ในระดับพอสมควร

จะเห็นได้ว่า จากการประเมินผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า บรรลุผลพอสมควรทั้งสองกลุ่ม โดยมีค่าเฉลี่ยความ คิดเห็นใกล้เคียงกันมาก

2. พฤติกรรมการบังคับใช้ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของเจ้าหน้าที่ ตำรวจในเขตเทศบาลตำบลปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

เจ้าหน้าที่ตำรวจจรปาย ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับมาตรการและพฤติกรรมการบังคับ ใช้ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 โดยรวมพบว่า มีพฤติกรรมการปฏิบัติ ตามแบบทางที่กฎหมายกำหนดไว้บางครั้ง และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดของพฤติกรรมการบังคับ ใช้กฎหมายดังกล่าวแล้วมีทั้งการปฏิบัติตามกฎหมายค่อนข้างสม่ำเสมอและปฏิบัติตามกฎหมาย บางครั้ง เช่น พฤติกรรม การบังคับใช้กฎหมายที่มีการปฏิบัติค่อนข้างสม่ำเสมอ ได้แก่ เมื่อตรวจ พบว่าผู้ขับขี่มีระดับแอลกอฮอล์เกินค่า 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ มีอาการเมินเมา จะดำเนินการว่า กล่าวตักเตือนและดำเนินการตามกฏหมายอย่างเคร่งครัด ไม่มีการเลือกปฏิบัติ มีการติดตาม พฤติกรรมร้านจำหน่ายสุรา ถ้าหากพบว่ายังมีการฝ่าฝืนอีกจะดำเนินคดีตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ทันที มีการออกตรวจสถานบริการและร้านจำหน่ายสุราในเขตเทศบาลตำบลปายเพื่อป้องปราม ไม่ให้ผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้าไปใช้บริการอย่างสม่ำเสมอ และมีการตรวจจับลงโทษ ร้านจำหน่าย สุราที่จำหน่ายสุราให้ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี อย่างเคร่งครัด สำหรับพฤติกรรมการบังคับใช้กฎหมายที่ มีการปฏิบัติตามกฎหมายบางครั้ง อาทิ การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายต่างๆ เช่น สาธารณะสุข ฝ่ายปกครอง ตำรวจ และท้องถิ่นเพื่อกำหนดนโยบายร่วมกัน รองลงมา มีการวาง แผนการปฏิบัติตามมาตรการบังคับใช้กฎหมายอย่างชัดเจน การควบคุมจำนวนร้านค้าที่จำหน่าย เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์แต่ละพื้นที่จะทำให้การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดลง เป็นต้น (ตารางที่ 4.12)

ในส่วนความคิดเห็นของประชาชน ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลตำบล ปายเกี่ยวกับพฤติกรรมการบังคับใช้ พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ต่อเจ้าหน้าที่

ตำรวจ พบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดบางครั้งในทุกประเด็น (ตารางที่ 4.24)

จากคำตอบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตเทศบาลตำบลปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีมาตรการและพฤติกรรมการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อย่างถูกต้อง ชอบธรรมตามหลักการบังคับใช้กฎหมายเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดบางครั้ง หรือสามารถบังคับใช้กฎหมายให้บรรลุผลพอสมควรเท่านั้น

3. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปาย

ในประเด็นคำถามนี้ ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปายได้แสดงความคิดเห็นผ่านการตอบแบบสอบถาม โดยพิจารณาการเลือกคำตอบที่คิดว่าเป็นข้อปฏิบัติที่ พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 พบว่า ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปาย ส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในระดับน้อย จะเห็นจากการทำแบบวัดความรู้จำนวน 13 ข้อ ซึ่งทำได้ 1-6 คะแนน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 มีความเข้าใจในระดับมาก ทำคะแนนได้ 11-13 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 27.7 และมีความเข้าใจในระดับพอใช้ ทำคะแนนได้ 7-10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 22.3 (ตารางที่ 4.26)

จากคำตอบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวในเขตเทศบาล ตำบลปาย มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาของพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในระดับน้อย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ตารางที่ 4.29)

4. ความสัมพันธ์ระหว่างการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในเขตเทศบาลตำบลปายกับพฤติกรรมการบังคับใช้กฎหมาย

ในประเด็นคำถามนี้ การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในเขตเทศบาลตำบลปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งประกอบไปด้วยมาตรการการบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดอุบัติเหตุ มาตรการการเพิ่มภาษี มาตรการควบคุมการเข้าถึงและหาซื้อ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในระดับสูง-สูงมาก กล่าวคือ หากการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกรายมีพฤติกรรมการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้อย่างเคร่งครัดจะมีผลให้บรรลุผลมากขึ้น ส่วนผลการศึกษาของผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวและประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลปายมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างสูง

5.2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

5.2.1 การทดสอบสมมติฐานข้อ 1 พฤติกรรมการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความสัมพันธ์กับผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในเขตเทศบาลตำบลปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

จากผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 พฤติกรรมการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกรายในระดับสูง-สูงมาก ซึ่งถือว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ตารางที่ 4.27)

5.2.2 การทดสอบสมมติฐานข้อ 2 ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปาย มีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในระดับน้อย (ตารางที่ 4.29)

จากผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อ 3 พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยภาพรวมของผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปาย มีผลการวัดความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อยู่ระหว่าง 1 – 6 คะแนน เป็นจำนวนร้อยละ 50.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แสดงว่า ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปาย มีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในระดับน้อย

5.3 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง ผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในเขตเทศบาลตำบลปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่าเป็นไปตามแนวคิดของสมศักดิ์ บุญถม (2541) เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย และระบบงานยุติธรรมของรัฐที่บังคับใช้แล้วสามารถอำนวยความสะดวก ธรรม และตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาสังคม ซึ่งการบังคับใช้กฎหมายจะดำเนินการผ่านกระบวนการยุติธรรมของรัฐ จะต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับหลักความถูกต้องตามหลักนิติธรรมสามารถรักษาความสงบเรียบร้อยภายในสังคมอันจะเห็นได้จากการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกรายมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เพื่อแก้ปัญหาที่มีสาเหตุมาจากเมาแล้วขับ และมีกลุ่มเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้าไปนั่งคัมตามร้านจำหน่ายสุรา รวมถึงปัญหาอื่นที่เกิดจากการคัมเครื่องคัมแอลกอฮอล์อีกหลายกรณี ซึ่งการบังคับใช้กฎหมายข้างต้นมีแนวทางในการกำหนดมาตรการการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ในด้านต่าง ๆ 4 มาตรการ ได้แก่ มาตรการการบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดอุบัติเหตุ มาตรการการเพิ่มภาษี การออกมาตรการควบคุม

การเข้าถึงและหาซื้อ และ มาตรการด้าน โฆษณา ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจธรอำเภอบายสามารถบังคับใช้ กับผู้ประกอบการ ประชาชนและนักท่องเที่ยว ซึ่งสามารถบรรลุผลพอสมควร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่อำเภอบายเป็นชาวไทยภูเขา ทำให้ไม่ทราบข้อกำหนดเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ส่วนกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้า ท่องเที่ยวในอำเภอบาย เป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาพักผ่อนซึ่งจะใช้เวลาในการเดินทางมาพักผ่อน โดยมีระยะเวลาเพียงสั้น ๆ จึงอาจจะไม่ได้รับทราบหรือ เข้าใจเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายที่ เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เท่าที่ควร สำหรับเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่เขตเทศบาลอำเภอบาย ส่วนใหญ่อยู่ในตำแหน่งรองผู้บังคับหมู่ และยังไม่เคย ได้รับการอบรมเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ร้อยละ 79.2 ส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวไม่บรรลุผลมากเท่าที่ควร

สำหรับสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวและประชาชนในเขตพื้นที่ เทศบาลตำบลบายน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยที่ได้เทียบตามเกณฑ์จะเห็นว่า ผู้ประกอบการและ นักท่องเที่ยวและประชาชน ร้อยละ 50 ได้คะแนนในระดับน้อย ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้ประกอบการและ นักท่องเที่ยวและประชาชน ไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อีกทั้งไม่ได้เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานด้านพระราชบัญญัติ ส่วนประชาชนและ นักท่องเที่ยวอาจไม่ให้ความสำคัญหรือสนใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติดังกล่าวเพราะเห็นว่าไม่ได้มี ผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันโดยตรง อีกทั้งอาจเป็นเพราะประชาชนและผู้ประกอบการปัจจุบัน ไม่ใช่ประชาชนในพื้นที่เขตอำเภอบาย โดยเฉพาะผู้ประกอบการซึ่งส่วนใหญ่จะเป็น กลุ่มนักลงทุน หรือนักคนนอกพื้นที่ซึ่งเข้ามาประกอบธุรกิจในเขตเทศบาลบายน โดยจะไม่ค่อยให้ความสำคัญกับ การบังคับใช้กฎหมาย เกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เท่าที่ควร บางรายมุ่งแต่ต้องการขายสินค้าเพื่อหวังผลกำไรเพียงอย่างเดียว สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษณา กาเผือก (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในเขตภาคเหนือและพบว่าในกลุ่มผู้บริโภค ประชากรเกินครึ่ง เป็นผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเป็นการดื่มแบบเสี่ยง และมีความสะดวกในการซื้อเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ และยังพบว่ามี การซื้อในช่วงเวลาที่มีการห้ามซื้อ และในกลุ่มผู้จำหน่าย พบว่าการ จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับกลุ่มผู้ซื้อที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี โดยให้เหตุผลว่า ไม่รู้ว่าผิด ระเบียบ จากผลการศึกษา สามารถสรุปการศึกษาได้ดังนี้ 1) การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบได้ ง่าย สามารถซื้อได้ในเวลาห้ามจำหน่าย ดื่มในสถานที่ห้ามดื่ม และมีร้านค้า (ประมาณ 1/3) ไม่มี ใบอนุญาตในการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เข้มงวด

2) สื่อทางโฆษณา เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 3) ในการป้องกันปัญหาดังกล่าว ควรมีการพัฒนาาระบบเฝ้าระวังในชุมชน และเพิ่มความจริงจังในการบังคับใช้กฎหมาย

จากการวิจัยยังค้นพบว่า ช่องทางในการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ยังมีค่อนข้างน้อย ควรให้มีความเข้าใจโดยทั่วไป ทั้งผู้ประกอบการ ร้านค้าขายเครื่องดื่มควรมีการประชุมชี้แจง รณรงค์สู่การปฏิบัติอย่าง เป็นรูปธรรม/ รณรงค์ให้ความรู้แก่ประชาชนในพื้นที่ผู้ใช้รถ บังคับใช้กฎหมายให้มากขึ้น/ เจ้าหน้าที่ตำรวจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เข้มงวดตรวจสถานบริการและตรวจด่านวัดแอลกอฮอล์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชาติรี ป้อมเป็น (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง กระบวนการผลักดันนโยบาย ด้านการบังคับใช้ พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินการบังคับใช้กฎหมายของ จังหวัดพิษณุโลก เริ่มต้นด้วยการเตือนและบันทึกข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร โดยบทบาทหน้าที่ของทีมคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดพิษณุโลก คือ การประสานงานและความร่วมมือกับหน่วยงานราชการต่าง ๆ ผ่านกลไกการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน การสร้างความร่วมมือในการดำเนินการตามกฎหมาย โดยการดำเนินการคือ ควบคุมการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และ การให้ความรู้และสร้างความเข้าใจ และสอดคล้องกับไพรวลัย ชัยยา (2553) ที่พบว่า จากการที่หน่วยงานสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานให้ความรู้กับผู้ประกอบกิจการไม่ได้ผลเท่าที่ควร หรืออาจจะดำเนินการไม่ต่อเนื่องทำให้ผู้ประกอบการในจังหวัดลำปางมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และขั้นตอนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติอยู่ในระดับน้อย จากงานวิจัยข้างต้นจะเห็นได้ว่าสาเหตุที่หน่วยงานหรือประชาชนที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกฎหมายต่าง ๆ ในระดับน้อย เกิดจากการขาดประชาสัมพันธ์และการสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

5.4 ปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ในเขตเทศบาลตำบลปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

พบว่า ด้านกฎหมาย นโยบาย และมาตรการที่เกี่ยวข้อง เป็นปัญหาที่ผู้บริหารยังให้ความสำคัญน้อย ทำให้มีนโยบายและมาตรการขาดความต่อเนื่อง การมอบหมายหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับหลายฝ่ายโดยไม่มีการกำหนดหน้าที่โดยเฉพาะเจาะจงทำให้ขาดผู้รับผิดชอบโดยตรง ด้านการบังคับใช้กฎหมายมีการบังคับใช้น้อยกว่าที่ควรจะเป็น อีกทั้งมาตรการที่กำหนดครอบคลุมในระดับที่กว้างเกินไป ไม่เหมาะสมกับการปฏิบัติ และไม่สอดคล้องกับงบประมาณและการบริหาร

จัดการทางโครงสร้าง และจากนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวทำให้ปริมาณนักท่องเที่ยวมีจำนวนมาก ไม่สามารถควบคุมดูแลนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการขับขีรถในขณะเมาสุราได้อย่างทั่วถึง

ปัญหาด้านบุคลากรและการประสานงานของบุคคลในหน่วยงาน พบว่าจำนวนบุคลากรและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีน้อย ไม่เพียงพอต่อการมาปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงเจ้าหน้าที่บางคนยังขาดความรู้ความเข้าใจในตัวบทกฎหมาย หรือบางคนอาจรู้แต่ไม่ปฏิบัติตาม อีกทั้งไม่ได้ให้ความสนใจที่จะแก้ไขร่วมกันถึงพิษภัยที่ร้ายแรงจากการเกิดอุบัติเหตุหรืออาชญากรรมต่าง ๆ เท่าที่ควร มีการทำงานเพียงช่วงระยะเวลาที่สั่งการหรือตามแผนนโยบายไม่ได้มีลักษณะการทำงานต่อเนื่อง ส่วนการร่วมมือกัน การประสานงานเกี่ยวกับการปฏิบัติ ระหว่างหน่วยงานในการปราบปรามผู้กระทำความผิดและฝ่าฝืน ยังมีค่อนข้างน้อย ด้านการประสานงานกันในระหว่างหน่วยงาน เช่น สุลกากรสรรพสามิต อำเภอดำรวจ ยังมีค่อนข้างน้อย ทำให้ขาดการประชุมชี้แจง ในการปฏิบัติงาน ทั้งก่อนและหลัง ส่งผลให้การบูรณาการระหว่างหน่วยงานมีน้อย

ปัญหาด้านงบประมาณและอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ เนื่องจากไม่มีหน่วยงานที่ถูกกำหนดให้เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง จึงไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณที่ชัดเจน หรือไม่มีงบประมาณสนับสนุนในส่วนของอุปกรณ์เครื่องมือ ส่งผลให้เครื่องมือไม่พร้อมใช้งานได้ไม่ทันสมัย หรือขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ คือ การให้ผลประโยชน์ต่างตอบแทนเพื่อหลีกเลี่ยงกฎหมายให้แก่บุคลากรของรัฐยังคงมีอยู่ ส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายไม่สามารถดำเนินการได้ดีเท่าที่ควร

สำหรับข้อเสนอแนะ พบว่าเจ้าหน้าที่ที่มีข้อเสนอแนะว่าควรจะมีการอบรมให้ความรู้แก่ผู้มีหน้าที่บังคับใช้ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ให้มีความเข้าใจโดยทั่วไป ทั้งผู้ประกอบการ ร้านค้าขายเครื่องดื่มควรมีการประชุม พร้อมทั้งควรมีการณรงค์ให้ความรู้แก่ประชาชนในพื้นที่ผู้ใช้รถสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและบังคับใช้กฎหมายให้มากขึ้น เช่น เติมนรณรงค์ , ออกตรวจเพื่อแนะนำ ดักเตือน หรือออกตรวจจับ ให้เข้มงวดมากยิ่งขึ้น

5.5 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาที่ได้นำเสนอ สามารถเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมได้ดังนี้

5.4.1 ปัญหาด้านกฎหมาย นโยบาย และมาตรการที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากปัจจุบัน อำเภอป่าก้างเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีผู้ให้ความสนใจและต้องการเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายใหม่ ยังอาจไม่เป็นที่รู้จักหรือยังไม่เป็นที่เข้าใจของผู้ประกอบการนักท่องเที่ยวและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลป่าก้าง ทางหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องอาจจะต้องเร่งประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง เช่น จัดทำป้ายโฆษณาข้อความ หรือคำเตือนต่าง ๆ ติดในสถานที่

ห้องเที่ยวในเขตเทศบาลปาย หรือจัดทำคู่มือเพื่อแจกจ่ายให้นักท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการจะสามารถลดปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ เช่น มีการณรงค์ให้เห็นพิษภัยและผลจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นจากเดิม จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ให้มีจำนวนมากขึ้น ทั้งนี้ เช่น ปัญหาอุบัติเหตุ การทะเลาะวิวาท รวมถึงปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ

5.4.2 ปัญหาด้านบุคลากร เจ้าหน้าที่ หน่วยงานที่ทำงานร่วมกัน รวมถึงการประสานงานและบุคลากรที่ต้องทำงานร่วมกัน ดังนั้นจึงควรมีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยจัดทำเป็นโครงการและให้แต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ สรรพสามิต สุลกากร อำเภอ หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสร้างความเข้าใจและกำหนดแนวปฏิบัติที่เพื่อถือปฏิบัติในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะส่งผลดีต่อการปฏิบัติงานและการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว

ในด้านนักท่องเที่ยวและประชาชน ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ควรมีการประชาสัมพันธ์หรือให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ผ่านบรรจุกัญท์หรือหีบห่อ โดยใช้ข้อความหรือรูปภาพเช่นเดียวกับคำเตือนที่ติดตามฉลากของบุนหรีที่มีจำหน่ายในปัจจุบัน เพื่อให้ผู้ซื้อทั้งที่ซื้อไปเพื่อบริโภคหรือเพื่อนำไปจำหน่ายต่อได้ทราบ เช่น ขยายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ มีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เป็นต้น

5.4.3 ปัญหาด้านงบประมาณและด้านอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น เทศบาล หรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งเพื่อรองรับการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว อีกทั้งควรจัดสรรงบประมาณในการอบรมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ ประชาชนหรือผู้ประกอบการในพื้นที่เทศบาล

